

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Milanem Šikolou
sídlem Metodějova 450/7, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 1. 10. 2020, sp. zn. X, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnul námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 18. 5. 2020.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že rozhodnutí správních orgánů vycházejí z nesprávného a neúplného skutkového zjištění stavu věci a z nesprávného právního posouzení. Provedený záznam 12 bodů považuje žalobce za nesprávný. Konkrétně žalobce poukázal na záznam 3 bodů za přestupek ze dne 30. 11. 2016, který považuje za nezákonný, neboť záznam byl proveden, aniž by pro něj existoval relevantní titul. Měl-li být rozhodnutím, na jehož podkladě byl záznam učiněn, blok na pokutu ze dne X, č. X, pak takové rozhodnutí se ve spise nenachází a ze spisu je patrné, že jím nedisponuje ani orgán, který je vydal. Pokud byl záznam proveden na základě neexistujícího rozhodnutí, resp. byl proveden pouze na podkladě oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, pak byl proveden nezákonně. Žalobce tvrdí, že daný přestupek nespáchal a nebyl za něj trestán, neboť předmětné vozidlo v tvrzené době neřídil. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nevyplývá, že předmětné vozidlo řídil žalobce, jehož ztotožnění v oznámení chybí.
3. Žalobce dále parafrázoval závěr odstavce [38] z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25, z něž dovodil, že jestliže namítající dostatečně konkrétně tvrdí, že např. daný přestupek vůbec nemohl spáchat, pak správní orgán provádějící záznam bodů takovéto tvrzení ověřit musí. Musí si tudíž sám vyžádat originální podklady (pokutové bloky). Jestliže již byly s ohledem na běh času skartovány, nelze než námitkám vyhovět a záznam bodů za sporný přestupek vymazat či počet bodů snížit.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

5. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 11. 6. 2020 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského

průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V námitkách žalobce označil dva důvody jejich podání. Ty se týkaly jednak přestupku z prosince 2018, a jednak přestupku z května 2020.

6. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a příkazem na místě, včetně oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 11. 2016, výpis z bodového hodnocení řidiče a z evidenční karty řidiče. Dále byly vyžádány a do spisu založeny kopie pokutových bloků, s výjimkou pokutového bloku ze dne 30. 11. 2016, č. X. K němu policie sdělila, že došlo k jeho ztrátě, a namísto něj proto pouze zaslala jí vedené informace ze systému ETŘ vztahující se k přestupku žalobce ze dne 30. 11. 2016.
7. Po výzvě žalobce podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí se žalobce seznámil s ve spise obsaženými podklady, načež požádal o přerušení řízení z důvodu jím podané žádosti o přezkum ve věci jeho přestupku ze dne 20. 9. 2019. Řízení bylo přerušeno, po sdělení policie o nezahájení přezkumného řízení správní orgán I. stupně v řízení pokračoval a opětovně vyzval žalobce k seznámení s podklady. Před tímto seznámením byl do spisu založen úřední záznam policisty prap. M. F. popisující okolnosti ztráty knížečky pokutových bloků. Dne 16. 9. 2020 se žalobce znovu seznámil s podklady před vydáním rozhodnutí a poprvé namítl, že ve spise se nenachází blok na pokutu ze dne 30. 11. 2016, č. X, že záznam přestupku ze dne 30. 11. 2016 v registru řidičů byl proveden, aniž by pro něj existoval relevantní titul, a jestliže byl proveden pouze na podkladě oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, byl proveden nezákonně.
8. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 1. 10. 2020 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam v rámci bodového hodnocení řidiče byl ke dni 18. 5. 2020 potvrzen. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržených oznámení o přestupcích a uložených pokutách, poté se zabýval jednotlivými podkladovými rozhodnutími z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny pokutové, resp. příkazové bloky obsahují zákonem předvídané náležitosti. K pokutovému bloku ze dne X prvostupňový orgán uvedl, že ten není z důvodu jeho ztráty k dispozici. Policie však správnímu orgánu k předmětnému přestupku zaslala informace ze systému ETŘ, které se shodují s oznámením o spáchaném přestupku, jež správní orgán I. stupně obdržel dne 1. 12. 2016. Poskytnuté informace jsou pro zápis do registru řidičů dostačující.
9. Odvolání žalobce již argumentačně směřovalo výhradně proti absenci pokutového bloku ze dne 30. 11. 2016 a žalobce zde poprvé uvedl, že daný přestupek nespáchal a nebyl za něj trestán, neboť předmětné vozidlo v tvrzené době neřídil. Na podkladě tohoto odvolání přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný. Ten v napadeném rozhodnutí k odvolacím námitkám uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 30. 11. 2016 jednoznačně identifikuje přestupce i přestupek, pro jehož spáchání byla uložena pokuta. Jedná se o způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů. K tomu žalovaný citoval rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, a ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23. Dále žalovaný uvedl, že žalobcem citovaná pasáž usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020,

č. j. 6 As 174/2019-25, se vymyká dosavadní rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. K projednání věci nařídil soud ústní jednání. Při něm účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce doplnil, že ze správním orgánům dostupných podkladů neplyne ani to, který orgán o přestupku z 30. 11. 2016 rozhodoval. Dokazování soud neprováděl, neboť účastníci neměli nad rámec spisového materiálu žádných důkazních návrhů a ani soud neměl potřebu z vlastní iniciativy dokazování provádět.
12. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
13. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě (resp. do 30. 6. 2017 oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení – *pozn. soudu*).
14. V daném případě je skutečností, že pokutový blok ze dne 30. 11. 2016, č. X, byl ztracen, a nelze do něj tedy pro účely správního řízení o námitkách žalobce nahlédnout. Ztráta pokutového bloku byla doložena sdělením policie i úředním záznamem policisty, jenž knížku s pokutovými bloky ztratil. Klíčovou otázkou pro posouzení předmětné věci je, zda popsaná ztráta pokutového bloku, a tedy nemožnost jeho opatření do spisu v námitkovém řízení, znamená v podstatě automatický úspěch žalobce v námitkovém řízení. Soud dospěl k závěru, že nikoli.

15. Je třeba připomenout, že v minulosti se již objevily případy, kdy, zpravidla z důvodu skartace pokutových bloků, nebyly v námitkovém řízení pokutové bloky k dispozici. V tomto směru žalovaný i správní orgán I. stupně příležitostně odkázali na existující judikaturu správních soudů. Netřeba znovu opakovat žalovaným obsáhle citované závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, či ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, z nichž plyne, že není vyloučeno vycházet v řízení o námitkách z oznámení o uložení pokuty v situaci, kdy nemohl být předložen samotný pokutový blok. Ostatně z § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu plyne, že záznam v registru řidičů provádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na podkladě oznámení o uložení pokuty za přestupek. Není tedy pravdou, že záznam provedený na základě oznámení o uložení pokuty musí být jednoznačně nezákonný.
16. V námitkovém řízení je pro posouzení nezbytnosti nahlédnutí do samotného pokutového (či příkazového) bloku rozhodující povaha uplatněných námitek. V té souvislosti lze odcitovat pasáž z žalobcem vzpomínaného odstavce [38] usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25, z nějž žalobce ve snaze podpořit svou argumentaci izolovaně vytrhl dvě věty, které ani necitoval přesně. Při komplexnější četbě v této pasáži vyjádřených závěrů Nejvyššího správního soudu však vyznívá uvedené rozhodnutí dokonce v neprospěch žalobce.
17. Nejvyšší správní soud totiž uvedl, že: „...Významně se také snižuje věrohodnost takovýchto „postupně rozvíjených“ výhrad. Zpravidla platí, že pokud nenabídne namítající osoba zároveň i důkazy svědčící o pravdivosti dodatečně uplatněných tvrzení (např. svou kopii vyplněného pokutového bloku s chybějícím údajem o skutkové podstatě přestupku nebo jméno svědka, který může doložit, že se v době spáchání údajného přestupku nacházel namítající na jiném místě), může odvolací orgán nebo soud námitky posoudit jako nevěrohodné a uzavřít, že nijak neotřásl skutkovým stavem zjištěným z oznámení o přestupku. Na druhou stranu, jestliže namítající od počátku (tj. již při podání námitek) konzistentně a dostatečně konkrétně tvrdí, že např. daný přestupek vůbec nemohl spáchat a být za něj trestán nebo že byl ve skutečnosti potrestán za přestupek jiný, méně závažný, pak správní orgán provádějící záznam bodů takového tvrzení ověřit musí. Musí si tudíž sám vyžádat originální podklady (pokutové bloky). Jestliže již byly s ohledem na běh času skartovány, nelze než námitkám vyhovět a záznam bodů za sporný přestupek vymazat či počet bodů snížit.“
18. Nejvyšší správní soud zcela logicky rozlišuje situaci, kdy jsou námitky nekonzistentní a vyvíjí se v průběhu času, což nepůsobí věrohodně, od na druhé straně od počátku ucelených a konkrétních námitek. Žalobce v žalobě opomněl uvést, resp. v textu působícím na první pohled jako citace rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vynechal, že jím uváděné věty se týkají případu od počátku (již od prvotního podání námitek) konzistentních a konkrétních námitek, jak to Nejvyšší správní soud výslovně vyjádřil. To však dle obsahu správního spisu není případ žalobce, na jehož námitky lze spíše vztáhnout argumentaci o nízké věrohodnosti postupně rozvíjených námitek.
19. Soud připomíná, že původní námitky žalobce podané dne 11. 6. 2020, jimiž bylo námitkové řízení zahájeno, se týkaly přestupků z prosince 2018 a května 2020. Přestupek z 30. 11. 2016 v nich nebyl ani zmíněn, natož aby ve vztahu k němu směřovala jakákoli

námítka, neřkuli důkazně podložená. Dokonce ani po prvním seznámení žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí, mezi něž patřily mj. výpisy z bodového hodnocení a evidenční karty řidiče včetně sdělení policie o ztrátě pokutového bloku, se žalobce ve vztahu k tomuto přestupku nijak neohradil, přestože z podkladů ve spise bylo zřejmé, že za něj byly žalobci zaznamenány 3 body, a že se tedy jedná o přestupek, jehož evidování přispělo k dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobce naopak po prvním seznámení s podklady požádal o přerušení řízení z důvodu podání žádosti o přezkum ve věci zcela jiného přestupku ze září 2019.

20. Teprve v den druhého seznámení s podklady, tedy 16. 9. 2020, vznesl žalobce námitku, že záznam přestupku ze dne 30. 11. 2016 byl proveden, aniž by existoval relevantní titul, když pokutový blok se ve spise nenachází. V pozdějším odvolání žalobce (stejně jako v žalobě) dodal, že tento přestupek nespáchal a nebyl za něj potrestán, neboť předmětné vozidlo v tvrzenou dobu vůbec neřídil.
21. Z popsání vývoje je zřejmé, že argumentace žalobce se v průběhu správního řízení diametrálně proměnila, když žalobce teprve v reakci na zjištění, že pokutový blok byl ztracen, počal vznášet námitky proti přestupku ze dne 30. 11. 2016, ačkoli původně takové námitky vůbec neměl. Takový postup žalobce považuje soud za účelový, námitky žalobce jsou nevěrohodné a nemohou otřást skutkovým stavem zjištěným z bezvadného oznámení o uložení pokuty za přestupek ze dne 30. 11. 2016. Možnost učinit takový závěr přitom výslovně předpokládá žalobcem odkazované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25.
22. Sama skutečnost, že byla doložena ztráta pokutového bloku, přičemž o něm a jím zachyceném přestupku existují údaje dostupné policii i správním orgánům v námitkovém řízení, naznačuje, že pokutový blok byl skutečně vydán. Z oznámení o uložení pokuty, jakož i z informací ze systému ETŘ, které policie poskytla, jednoznačně plyne, že řidičem, jenž byl shledán vinným ze spáchání přestupku, byl žalobce. Z těchto zdrojů jsou rovněž známy všechny další informace nutné k akceptaci záznamu bodů za přestupek ze dne 30. 11. 2016. Nevěrohodné námitky žalobce nemohou na těchto závěrech nic změnit.

VI. Závěr a náklady řízení

23. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
25. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho

doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. července 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu